

MELDURIN

– Hígartil havi eg kent meg heilt anonyman. Fólk kennast ofta við navnið, men tøy kunnu ikki seta andlit á. Seinastu dagarnar havi eg veruliga merkt, at sjónvarpið er ein munandi sterkari miðil, sigur Uni Holm Johannesen

Myndir: Álvur Haraldsen

» Eg miði altíð oman fyri tað, eg klári, og tað havi eg altíð gjørt

men eg royni altíð at vera væl fyrireikaður, sama um tað er sjónvarp ella útvarp. Tað skal eg duga betur. Og so dugi eg heldur ikki at binda slípsaknú. Hatta er vansin, tá foreldrin gera tað fyri teg, greiðir Uni Holm Johannesen frá.

Tað er tó ikki bara pápan, ið Uni Holm Johannesen hevur styðjað seg mest til journalistiskt.

– Beiggi mín, Páll, hevur altíð verið hollur í ráðum og hevur altíð givið sær stundir til at hjálpa mær við tí, eg havi arbeitt við. Honum havi eg nógv at vera takksamur fyri.

Stóran alsk til journalistikk

Hóast sín unga aldur hevur Uni Holm Johannesen fleiri ára royndir frá arbeiðinum sum journalistur. Fyrstu ferð hann royndi seg um tíðindamann, var í 2006, tá hann kom í starv hjá Dimmalætting.

– Eg fór sum 15 ára gamal í starvsvenjing har. Uni Leitisstein Hansen, sum eisini var har tá, syrgdi síðani fyri, at tá starvsvenjingin var av, skuldi eg sleppa at skriva fyri blaðið í friðtíðini, og tí lærði eg eina rúgvu av. Minnist, at fyrstu ferð eg hitti Árna Gregersen, spurdi hann, um hetta var hann, sum var farin at frøast við ð. Tá hevði eg skrivað »frøðast« í einari grein, sigur Uni Holm Johannesen, sum tíðliga í 2008 fór at arbeiða í Miðlahúsinum.

– Har var eg við til at røkja teir triggjar tíðindapallarnar Sosialin, Rás2 og portal.fo. Tá eg var liðugur í Hoydølum í 2010, fekk eg fast starv har. Eisini har lærði eg nógv, kanska serliga frá Eiriki Lindenskov og Áka Bertholdsen, sigur Uni Holm Johannesen.

Tá hann hyggur aftur á barndómsárin, dugir hann eisini at síggja, at hann longu tá hevði ein alsk til journalistikk.

– Vit plagdu at skipa fyri fótóltskappingum í grannalagnum á Ternurbygg. Tá skrivaði eg tíðindabløð, har eg prátaði við teir, ið skuldi spæla við, skrivaði um dystirnar og slíkt. Seinni royndi eg meg eisini við mínum egnu tíðindaportalum á internetinum, men sjálvur var eg væl tann einasti, sum vitjaði tær heimasíðurnar, fortelur Uni Holm Johannesen skemtiliga.

– Eg royndi eisini tá at studera tær 30 ára gomlu slitnu journalistisku lærubøkurnar hjá babba, men tær vóru so strævnar at terpa, at eg fann ofta søgurnar um Jón Oddur og Jón Bjarna framaftur, sigur hann.

Enn tann dag í dag fyllir journalistikkur nógv í lívinum hjá unga havnarmanninum, og sjálvur sigur hann, at hann fær ringa samvitsku, um tað er ein tíðindasending ella ein avis, hann ikki fær við.

– Ómetaliga nógv frítíð fer við at halda meg uppdateraðan. Tað fekk ein vinkona at sanna herfyri. Vit vóru í einum balli, tá eg skuldi skifta sang, men eg sat og las ein tíðindastubba á Sermitsiaq um arbeiðsloysið í Grønlandi ístaðin. Tá talaði hon harðliga at, fortelur Uni Holm Johannesen, sum tó ætlar sær at duga betur at halda frí.

– Tað má eg læra meg. Eg dugi alt ov illa at halda frí, sigur Uni Holm Johannesen.

rannva@sosialurin.fo

beiðið sum sjónvarpsvertur kanska ikki heilt vanligt. Minnist at eg sum átta ára gamal vitjaði ein góðan vinmann eitt kvøldi, tá babba kom á skermin. Tá hugdi hann undrandi at mær og spurdi, um eg ikki skuldi skunda mær heim. Eg skilti púra einki av tí. Vinmaðurin helt í fullum álvara, at familjan savnaðist framman fyri sjónvarpinum, tá Dagur & Vika var, heldur Uni Holm Johannesen skemtiliga fyri og leggur afturat:

– Eg haldi ikki, at tað á nakran hátt hevur verið strævið fyri meg. Yvirhøvur ikki. Kanska tí at babba ger so lítlan háva burtur úr sær sjálvum, sigur Uni Holm Johannesen.

Lærir av pápanum

Tær vikurnar, Uni Holm Johannesen fyrireikaði seg til nýggja starvið sum sjónvarpsvertur, gjørdi hann sær ymsar tankar um, hvussu hann skuldi røkja ta uppávuna.

– Eg havi roynt ikki at kopiera hann ov nógv, tí hann er egin. Fleiri hava kortini sagt nú, at vit minna um hvønn annan, so eg veit ikki reiðiliga, hvussu tað hevur gingist, sigur Uni Holm Johannesen, sum á ongan hátt kendi eitt trýst frá fólki, um at hann hevði nakað at liva upp til sum sjónvarpsvertur.

– Eg havi ikki valt hesa lívsleiðina, tí babba gjørdi tað, men havi gjørt tað

av áhuga. Tað kann vera strævið hjá øðrum at síggja og hoyra okkum í heilum, men eg kom skjótt eftir, at tað skuldi ikki forða mær at gera tað, eg dugi og tími best, sigur Uni Holm Johannesen.

Hóast hann ikki hevur kent nakað trýst frá øðrum fólku, so dylir hann ikki fyri, at hann er týpan, ið setir seg sjálvan undir trýst.

– Trýstið kemur bara innanfrá, og tað hevur tað altíð gjørt. Eg havi eina ómettandi trongd at læra, og eg verði skjótt rastleysur, um tað verður ov friðarligt rundan um meg. Eg havi eina trongd at produsera eitt ella annað hvønn dag, tí produksjónin, iløgan, úrslitið av

tí, tú fæst við, er væl tað, sum gevur lívinum meaning.

– Eg miði altíð oman fyri tað, eg klári, og tað havi eg altíð gjørt. Úrslitið er, at eg eri at kalla altíð ónøgdur við tað, sum kemur burturúr. Men so royni eg at ugga meg við, at dølskni og líkasæla er so nógv verri, sigur Uni Holm Johannesen.

Hann vísir á, at hóast hann ikki vil kopiera pápan, so kann hann læra nógv av hansara máta at arbeiða.

– Babba er perfektionistur. Hann gevur sær altíð stundir til at lesa og hampa handritið, og hann er av somu orsök altíð væl inni í tí, hann fæst við. Tilvildin sleppur aldrin at ráða. Eg eri meira bráður av lyndi,

FAKTA:

Navn: Uni Holm Johannesen

Aldur: 24

Bústaður: Tórshavn

Útbúgving:

Lesur stjórnmálafrøði á Fróðskaparsetrinum og verður eftir ætlan bachelor í summar

Bókaútgáva:

Gav út bókina »Maðurin við topphúgvuni« í august 2012. Bókin er týdd til enskt og týskt